

சிவமயம்

குரும்பிட்டி

திருமதி செல்லம்மா நடராசா

அவர்கள்

இயற்கை எய்தியமை குறித்த

நீனைவு மலர்

15-09-1988

தாய்வந்தரு

நகராபது நாயவங்குச்சி துவருதி

நகராபது

தாய்வந்தரு நாயவங்குச்சி துவருதி

நாயவ நாயவ

8881-80-21

திருமதி செல்லம்மா நடராசா

அவர்கள்

பிறப்பு :
1920-10-10

உதிர்வு :
1988-08-17

நதி வெண்பா

ஆண்டு விப வகுடம் ஆவணித் தேதிமுதல்
பூண்டதிதி பஞ்சமியாம் அத்தம்சேர் - மாண்டபுகழ்
பேதமில் நடராசா பெண்ணகைவி செல்லம்மா
நாதனடி சேர்த்ததிரு நான்.

2. $2 \times 10^4 \times 10^4 = 2 \times 10^8$ 个

திருமதி செல்லம்மா நடராசா

அவர்களின்

வாழ்க்கை கரலாறு

சிவபூமியென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் ஈழ வள நாட்டிலே யாழ். மாவட்டத்தில் வனிகாமம் வடக்குப் பிரிவினே அமைந்துள்ளது குரும்பசிட்டி என்னும் எழில்மிகு கிராமம். சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கி கல்விச் சாலைகளையும், அருள்மிகு ஆலயங்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. சிற்றூராக இருந்தும் பல கல்விமான்கள், பக்தி மான்கள், சமூக சேவையாளர்கள், தன்னலம் கருதாத்தொண்டர்கள், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள், நாடகக் கலைஞர்கள் பலரை ஈன்றெடுத்த பெருமையுடையது.

இங்கு சைவ வேளாண் மரபிலே கதிரேசு - இளையபிள்ளை தம்பதிகளின் ஏக புத்திரியாக 1919-ம் ஆண்டு 10-ம் மாதம் 10-ம் திகதி செல்லம்மா அவர்கள் அவதரித்தார்கள். குரும்பசிட்டி மகாதேவா வித்தியாசாலையில் தனது கல்வியை மேற்கொண்டார். இவர் பெற்றோருக்குச் செல்லப்பிள்ளையாக வாழ்ந்து ஊர் மக்களாலும் செல்லம் என்ற செல்லப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். உரியபருவத்திலே கொக்குவிலைச் சேர்ந்த கந்தையா- நடராசா என்பவரை மணம் புரிந்து இல்லறமென்னும் நல்லறத்தை இனிதே இயற்றினார். இவர்களின் தவப்பயனாக யோகராசா. செல்வராணி, இராசேஸ்வரி., ஞானேஸ்வரி, என்ற நன்மக்களை ஈன்றெடுத்தார்.

யோகராசா வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணி

யாற்றி வருகிறார். இவர் இவ்வரைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர் சுதாசிவம் (சாமியார்) விசாலாட்சி தம்பதிகளின் செல்லப்புதல்வி சகுந்தலாதேவியை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டு தாரிணி, தனுஷா, நந்தகோபன் என்ற புத்திரச் செல்வங்களைப் பெற்று சீருஞ் சிறப்புமாக வாழ்ந்து வருகின்றார். மூத்த புதல்வி செல்வராணி வர்த்தகர் குமரையா கனகரத்தினம் அவர்களை மணம் புரிந்து சிவம், தர்சினி என்ற இருபுதல்வர்களைப் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்கின்றார். இராசேஸ்வரி. கொக்குவிலைச் சேர்ந்த நடராசா என்பவரை மணந்து சுகந்தினி என்ற புதல்வியைப்பெற்று வெள். டட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றார். ஞானேஸ்வரி கோவிந்தசாமி சந்திரயோகன் என்பவரை மணம் புரிந்து இன்புடன் வாழ்கின்றனர்.

செல்லம் அவர்கள் இறைபக்தியிற் சிறந்து விளங்கினார். அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்பாள் மீது அளவிறந்த பக்தியோடு ஆலய தரிசனம் தவறாது செய்பவர். தனது கணவர், பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளின் உயர்நிலை கண்டு அகமிக மகிழ்ந்தார். மருமக்களைத் தனது சொந்தப்பிள்ளைகள் போலவே மதித்து அன்புபாராட்டினார். ஊர் மக்கள் அனைவருடனும் அன்புடன் பழகினார். தனக்குச் சகோதரர் இல்லாக்குறையைத் தீர்க்க தன் ஒன்றவிட்ட சகோதரி திருமதி நாகலிங்கம்-அன்னம்மா அவர்களுடன் அன்பு பூண்டு வாழ்ந்தார். அவருடைய பிள்ளைகளைத் தனது சொந்தப் பிள்ளை போன்றே கருதினார்.

நோய்வாய்ப்பட்டு சில தினங்களிலேயே எவரும் எதிர்பாராதவாறு தனது 69வது வயதிலே விபவ வருடம் ஆடி மாதம் 32-ம் நாள் (16-08-1988) செவ்வாய்க் கிழமை பூர்வபக்ச சதுர்த்தித் திதியில் இறைவனடி எய்தினார் அவரது ஆன்மா சாந்தியடைவதாக!

விநாயகர் துதி

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம்

வேயுறு தோழிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கூங்கை முடிமே லணிந்தென்
னுளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனி பாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்திலைப் புலையனென் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலம்பிலா வொன்றே!
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொவியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெருக அறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுந் கழறஉழறி உமைமண வாளுக்காட்பட்டு
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

உலகெ லாழுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிருப்பிறவிச் சூழுந் தனைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சசுமென்னுந் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதனருள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்றெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறபறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
சசனடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவன்என் சீந்தையுள் நின்ற வதனால்

அவனரு ளாலே அவன்றூள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறஞ்சி
 வீண்ணிறந்து மண்ணிறந்து மிக்காய் வீளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லே இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 மல்விருக மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே னெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொண்ணடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்து ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாயென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 சுறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்

சிறந்தடியார் சிந்தையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெப்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்தீட மூடிய மாய விருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் பஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் வமலா வுனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீன்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராத ருள்ளத் தொளிக்கு மெகளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளனே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லனே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தாற் காண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்தின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாய் வையசுத்தின் வெவ்வேற வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ணற்றான உண்ண ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றெனெம் மையா அரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்த்திருந்து பொங்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்பம் பயின்றோம் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அதுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளோர் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே கிம்மிவிம்மி மெய்க்கமறந்து
போதா ரமனியின்புல நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாளென் னெயென்னே
யீதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய் 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமனிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
பேசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சீற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய் 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய் 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணம் கிழிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோக் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத வீழப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியாளைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேவோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணு மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைகிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிச் கோதாட்டுஞ்
சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
றோல மிடினும் உணரா யுணராய்கான்
ஏலக் குழலி பரிசேவோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ தென்னலை நானைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நானாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
தானைவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே யுருகாய் உனக்கே யுறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோளைப் பாடேவோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலகோ பலவமரசர்
உன்னற் கரிவான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சினைங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னுவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னுனை யென்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறு யின்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வானா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்புங்கெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருளை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைம யாமாறும் அவ்வாரோ
 ஊழி முதல்வராய் நின்ற வொருவனை
 யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேதிதும்பு பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்கா
 லோம்.

அன்னவரே யெங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வரையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருண்முடிவே
 பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓத வுலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றனை கோயிற் பிணற்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆகுற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீரூடி செல்வா கிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ யாட்கொண் டருளும் வினையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவீத் துயர்கெடநா ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தணநற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனீவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திசுமும் பொய்கை குறைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோ ரெம்பாவாய் 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தண்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவீந் புகப்பாய்ந்து பசய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய் 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங்களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத்
 தான்பணியான்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாரும்
 ஆரோருவ ரிவ்வண்ணப் ஆட்கொள்ளும்

வித்தகர் தான்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வசயார நாம்பாடி
 யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ
 ரெம்பாவாய் 15

முன்னிக் கடலைச் சுசூக்கி யெழுந் துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாமுடையா ளிட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருலடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திழிப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மைக் ஆளுடையான்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி யவணமக்கு முன்சரக்கும் இன்னருளே
 யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய் 16

செங்க ணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கன்பால்
 எங்கு மிலாததோ ரின்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் மில்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தஞஞ் சேவகனை
 அங்கணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய் 17

அண்ணு மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைள் றற்றூற்பேரற்
கண்ணு ரிரவி கதிர்வந்து கார்குரப்பத்
தண்ணூர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணுகி யானு யலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
விண்ணுகி மண்ணுகி யித்தனையும் வேறுசிக்
கண்ணு ரமுநமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்

18

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே அடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுகூடெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னடிப ரல்லாரீதோன் சேரற்க
எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யறிக
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய் 15

போற்றி யருளுகதின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகதின் அந்தமாஞ் செத்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முசனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யாவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றிபா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய் 20

திருச்சிற்றம்பலம்

காமநிதி நூல்

காம்பி பஞ்சுதூ வந்தாபவின்மேலவை ம்ரினாண்ட
 துஞ்சை ந் பவு வ் ரா அமைநாண்டு வ்ரு
 ம்ருது " துஞ்சிப ப்துத்பந்த துவா
 , ந்ருத " துஞ்சி ம்ருதுதவி த்ருச
 னாட , ந்தப்பந்து , ந்ருத
 க்ராயவிதின்மூல துப்செ ப்பாது
 க்ராயபிச த்பயவிதின் , வ்ரு
 ந்ருதவெழ்ப ம்ரிசைகாரிசி
 ந்ரு துவா வ்ருக்ரபி
 நூல் துஞ்சிசை ம்ரு
 க்ருத்ருதவி த்ருச
 , வ்ருவிந்ருதாசை

காம்பி
 காம்பிபந்த

, ந்ருதவி த்ப்பிபந்த
 , மூலப்பிபந்த

, ந்ருதவிபந்த , ந்ருதவிபந்த , ந்ருதவிபந்த

நன்றி நவிலல்

அன்றரின் மறைவர்தீன்போதும் அதற்குப் பர்தீன்
ரும் இற்றை வரை எம் முடன் கலந்து
எமது துன்பத்தைப் பகர்தீந்து “ஆறுதல்
கூறர்தீத் தேறுதல் அளர்தீத்த” உற்றார்,
உறவர்தீனர், நண்பர்கள், அனு
தாபச் செய்தர்தீ வழங்கர்தீயோர்க்
கும், அந்தர்தீயேட்டர்தீ சபர்தீண்டர்தீக்
கர்தீரிகைகளர்தீல் பங்குகொண்
டோர்க்கும் எமது உள்
ளங் கனர்தீந்த நன்றர்தீ
யைத் தெரர்தீவித்துக்
கொள்கர்தீன்றோம்.

குரும்பசர்தீட்டர்தீ மேற்கு,
தெல்லர்தீப்பழை.

இங்ஙனம்
குரும்பத்தர்தீனர்.

அம்பர்தீகா அச்சகம், குரும்பசர்தீட்டர்தீ.